

som i særlig Grad har krævet, at denne Farveparagraf blev strøget, fordi Kontrollen for det første er noget vanskelig at gennemføre, og fordi de mener, at de, naar Forbudet mod Farvning blev hævet, bedre vilde kunne tilfredsstille deres Kunder.

Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) hentydede til en Artikel, som havde staaet i „Politiken“, og for en Gangs Skyld var han enig med Forfatteren af denne Artikel. Denne Artikel hentydede til, at Markedet i England er lidt vanskeligt for vort Smør. Forholdet er rimeligvis det, at Konkurrencen for vort Smør paa det engelske Marked baade nu er og i Fremtiden vil blive skarpere og skarpere. Men jeg kan ikke se, at det har nogen som helst Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorvidt Margarineen her bliver farvet eller ikke. Den eneste Forbindelse, der er derimellem, skulde være den, at man kunde tænke sig, at man til England indførte Margarine i Stedet for Smør. Men dertil er at sige, at man i saa Henseende har en ganske effektiv Kontrol, idet intet Smør kan udføres til England, medmindre det er lurmærket, og al Margarine skal være i særlige Fustager o. s. v. Jeg tror som sagt ikke, at der fra den Side set er nogen som helst Risiko ved at ophæve Forbudet mod Farvning. Det siger sig selv, at ingen i dette Ting vilde være med til at stryge Farveparagraffen, dersom det i nogen Grad skulde medvirke til at gøre vort Smørs Stilling i England vanskeligere. Det ærede Medlem fra Ærø spurgte ogsaa om — disse Oplysninger ønskede han at faa i Udvalget —, i hvilke Lande man farvede Margarineen. I saa Henseende kan jeg oplyse det ærede Medlem om, at Norge, Sverige, Tyskland, England og Holland intet Farveforbud har. I Amerika tror jeg heller ikke, der er noget Farveforbud; der er kun dette, at der svares en Afgift af den Margarine, man tilvirker.

Jeg har altid været af den Opfattelse, at vi som et smørproducerende Land ikke gjorde Ret i at lægge unødige Hindringer i Vejen for Fabrikationen af Margarine; det er ikke noget nyt Standpunkt for mit Vedkommende. Men da jeg udarbejdede Lovforslaget, henvendte jeg mig selvfølgelig til de sagkyndige, som jeg har at raadføre mig med i saa Henseende, og ud fra deres Udtalelser er jeg blevet fuldkommen beroliget med Hensyn til Faren ved at stryge Farveparagraffen. Fra Margarinekontrollen har jeg faaet en Udtalelse

om, at Betyggelsen for Produktionen ikke ligger i Farveparagraffen, men deri, at man har forbudt her i Landet at fremstille en Blanding af Smør og Margarine, og at man har paabudt, at Margarine i Butikerne skal holdes anbragt i de velkendte Margarinefustager, at Margarine i Detailsalg skal indpakkes umiddelbart i det foreskrevne Margarinepapir, altsammen synligt for Kunderne, at Margarineen skal indeholde Røbestof, samt i de strenge Straffebestemmelser og i det hele taget i Kontrollen ved Eftersyn og Prøveudtagning. Alle disse Ting i Forening, siger Margarinekontrollen, er ganske tilstrækkeligt til at sikre, at der ikke sker Misbrug, hvilket ellers kunde befrygtes. Fra vor Konsulent i London har jeg ligeledes faaet Udtalelser, som gaar ud paa, at Farvebestemmelsen med Hensyn til at forebygge Bedragerier vistnok maa indrømmes at være blevet ret overflødig. Og han tilføjer: Jeg mener, man ikke bør tillade en stor Eksport af Margarine uden at gøre det klart for Eksportørerne, at om denne Eksport skulde skade Smørudførselen, vil den blive forbudt. Og det er netop ogsaa det, som indeholdes i Lovforslagets § 5, 2det Stykke, hvor det hedder: „Landbrugsministeren kan, hvis han finder det nødvendigt af Hensyn til Smørudførselen, forbyde Udførsel af Margarine“. Konsulenten tilføjer: „Naar man har § 5, 2det Stykke, og vil bruge den, behøver man ikke at nære nogen Betæneligheder“.

Ud fra disse Udtalelser fra sagkyndig Side, der for øvrigt falder sammen med den Opfattelse, som jeg ikke alene nærer i Dag, men ogsaa gav til Kende, da vi i 1907 behandlede Lovforslaget om Handel med Margarine, vil det let forstaas, at jeg for mit Vedkommende ønsker, at Lovforslaget maa blive fremmet, i alt væsentligt som det er forelagt. Jeg skal selvfølgelig være villig til at fremskaffe alle de Oplysninger, som det Udvalg, der vil blive nedsat om Sagen, kan finde Anledning til at kræve. Hermed vil jeg anbefale Lovforslaget til baade velvillig og hurtig Behandling, thi der er, som jeg gjorde opmærksom paa før, bortset fra, om man i det hele taget kan enes om at ophæve Farvebestemmelserne eller ej, ogsaa andre Bestemmelser, som har Betydning.

C. Sørensen: Det skal ikke blive mange Bemærkninger, jeg skal fremsætte. De Udtalelser, som er faldet, giver ikke Anledning til en lang Forhandling. Forhandlingen er, som jeg sagde i Gaar, ført ro-